1836. No. 27.

DRENTSCHE COURANT.

VRIJDAG, DEN 1 APRIL.

De GOUVERNEUR der provincie DRENTHE brengt ter kennis van de belanghebbenden, dat de *derde* zitting van den Militie-raad voor dit gewest, welke zitting bestemd is ter *beoordeeling en goedkeuring der plaatsvervangers en tot regeling van hetgeen betrekking heeft tot de nummer-verwisseling*, voor de ligting van 1836, in de hoofdplaats Assen, zal worden geopend op Maandag den 11den April aanstaande, en dat voorts de belanghebbenden in die zitting zich voor den Raad moeten stellen, Uit het kanton Emmen op dingsdag den [illegible] [illegible] [illegible] Meppel [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] op vrijdag den 15 April 1836, telkens des voormiddags te negen uur.

Assen, den 25 Maart 1836.

De Gouverneur voornoemd, [illegible]

[illegible]

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD ASSEN brengen bij deze ter kennisse der ingezetenen, dat bij besluit van den Ed. Achtb. Raad dezer stad van den 19den dezer No. 16 is vastgesteld het ONTWERP over den HOOFDELIJKEN OMSLAG voor het te kort aan de stedelijke inkomsten over 1836, ten bedrage van ƒ3000,00, dat hetzelve, ten Gemeente-huize, ter inzage zal liggen van *maandag den 28sten dezer tot maandag den 4den April aanstaande*, mitsgaders dat zij, welke zich met hunnen aanslag bezwaard achten, zich, *gedurende dat* tijdsbestek, daarover *schriftelijk op gezegeld papier*, kunnen adresseren aan de Stedelijke Regering, zullende echter op reclames, *na den 10den April eerstkomende* ingediend, niet mogen worden gelet.

En zullen deze worden afgedaan op *dingsdagen den 27sten dezer en 5 April aanstaande*, als mede aan[illegible]

Assen, den 24 Maart 1836.

Burgemeester en Wethouders voorn.,

[illegible] OORTHUIS.

Van wege Dezelven, [illegible]

[illegible]

'S GRAVENHAGE, den 28 Maart.

Gisteren avond is de nieuwe Fransche gezant bij ons hof, de baron *Mortier*, in deze residentie aangekomen. Naar men verneemt, zal de Nederlandsche gezant aan het Fransche hof, de baron *Fagell*, in het begin der volgende week naar Parijs vertrekken.

Op de bedenkingen, die door de afdeelingen der Tweede-Kamer gemaakt zijn, betrekkelijk de aanhangige financiele ontwerpen van wet, is (behalve het daaromtrent in ons vorig nommer reeds medegedeelde) van Regerings-wege geantwoord, dat de Regering niet alleen even vurig als opregt den wensch koestert, om ten aanzien van den onzekeren staatkundigen toestand van zaken, waarin Nederland bij voortduring verkeert, tot eenig aannemelijk vergelijk te komen, maar ook de overtuiging heeft, dat het belang en de bloei van Nederland dit wezenlijk behoeven, en dat daardoor alleen zich kunnen verwezenlijken die uitzigten op voorspoed en geluk, welke door het vaderland met grond mogen verwacht worden.

Betrekkelijk ten opzigte van de onderscheidene ontwerpen van wet is, in de eerste plaats, met opgave van de schulden der voormalige Oost-Indische compagnie, die ten laste van het moederland zijn overgegaan, alsmede van de door het moederland aan de Oost-Indische Bezittingen gedane opoffering n, aangetoond, dat de daarstelling eener schuld van 140 millioenen ten laste der overzeesche bezittingen, vertegenwoordigt het bedrag blijft van hetgeen door Nederland in het belang der kolonien is gedragen. In de tweede plaats is aangemerkt, dat de steeds toenemende inkomsten van Indie de meest gegronde verwachting geven, dat de geldmiddelen der Overzeesche bezittingen het bezwaar van die nieuwe schuld van 140 millioenen duurzaam zullen kunnen dragen. Als een batig saldo van de Oost-Indische dienst van het jaar 1834 (welk saldo oorspronkelijk op 10 millioenen geraamd was), is aan het moederland overgemaakt eene waarde van ƒ 12,822,621, en het batig overschot der dienst van 1835 wordt begroot op 11 millioenen. Men merkt aan, dat de bestendige vermeerdering der inkomsten van Indien, sedert de laatste jaren, geheel het gevolg is geweest van de steeds toenemende industrie van dat land, en geenszins van nieuwe of verhoogde belastingen, gelijk dan ook de inwendige

bloei van Java, het ruimer vertier van alle Europesche voortbrengselen en fabrieccaten aldaar, en dien ten gevolge ook de handel van Nederland op Indie, eene daarmede geëvenredigde uitbreiding heeft erlangd.

Ten aanzien van het ontwerp van wet tot daarstelling van schuld ten laste der overzeesche bezittingen is geantwoord, dat, hoewel die schuld werkelijk wordt daargesteld ten bate van de schatkist in Nederland, en ofschoon het beginsel wordt aangenomen, dat later eene splitsing en uitgifte van obligatien zal geschieden, om dit te doen strekken ter vermindering van staatsschuld, echter alle bijzonderheden der uitvoering onbestemd blijven; dat men een gelijk, of ook een grooter of minder kapitaal dan 140 millioenen, zal intrekken *naarmate dit nader bij eene wet zal geregeld worden*, en dat, indien er bepaaldelijk van het vervangen der 5 pc. schuld gesproken is, dit gedaan is in de overtuiging, dat de werking van den maatregel daarop in het vervolg voornamelijk zal nederkomen; dat er geen voornemen bestaat, om een zoogenaamd Indisch grootboek daartestellen, ofschoon de wettigheid der schuld aldaar in de vereischte vormen zal worden geconstateerd; dat de waarborg aan de zijde van het Rijk geene *nieuwe of hoogere* verbindtenis, dan de reeds thans bestaande, medebrengt; dat uit het overbrengen van de voorschotten wegens de Belgische schuld geene verwikkelingen ten aanzien van derzelver terugvordering kunnen geboren worden, omdat het onverschillig is, door welke tusschen[illegible] die voorschotten geschieden, [illegible] derzelve geschiedt aan *den Staat*, welke alléén de debiteur van den verstrekker is.

Met betrekking tot de begrootings-wetten welke nu, in plaats van voor 10 jaren, voor de jaren 1837 tot 1840 zijn voorgedragen) wordt aangemerkt, dat door deze wijziging genoeg al de bedenkingen zijn weggevallen, welke tegen de vaststelling eener begrooting voor een grooter tijdvak gemaakt zijn; dat de sommen gebragt zijn binnen de grenzen, welke vroeger aan vele leden der vergadering wenschelijk schenen; dat hiervan zelfs de aangevraagde som voor oorlog niet kan worden uitgezonderd, vermits dit hoofdstuk slechts het hoogst noodige oplevert; dat het overhalen der nieuwe schuld voor de *buitengewone* begrooting, alsmede het weglaten der dotatie voor den overgang der uitgestelde in werkelijke schuld, een gevolg is van den thans voorgedragen financiëlen maatregel; dat thans door de Regering bouwstoffen verzameld worden, om, met volkomene kennis van zaken, verbeteringen in de wet op de personele belasting voor te dragen.

LONDEN, den 22 Maart.

Het Lagerhuis heeft ook in de laatste zittingen, behalve met de Iersche corporatie-wet, die nu geheel is aangenomen, doch bij wier derde lezing men nog eene poging der Oppositie tot daarstelling van wijzigingen verwacht, voornamelijk bezig gehouden met den toestand der slaven in de Westindische volkplantingen.

— Het ministeriele avondblad, hetwelk doorgaans voor het orgaan van den Minister *Palmerston* wordt gehouden, behelsde eergisteren het volgende: » De heden morgen verspreide geruchten nopens een geheim tractaat, strekkende tot eene meer uitgebreide tusschenkomst in Spanje, zijn onwaar. Wij gelooven, dat de waakzaamheid onzer schepen op de kust zal vermeerderd worden; maar er is geene verandering gemaakt in de bepalingen van het quadruple-verdrag, noch ten aanzien van Engeland, noch van Frankrijk."

PARIJS, den 23 Maart.

Men wil, dat de Regering eene nota aan den Spaanschen Minister *Mendizabal* gezonden heeft, om hem haar misnoegen over den moord van *Cabrera*'s moeder te kennen te geven en te waarschuwen, dat zij, zoo die wreedheden ongestraft bleven of herhaald werden, dadelijk haar hulp-corps van terug roepen of aan alle Franschen, die in Spanje dienen, order geven zou om naar hun land weder te komen.

— De berigten van de Spaansche grenzen bevestigen de tijding, dat er den 5den of 6den eene schermutseling te Ordena heeft plaats gehad, bij welke de Carlisten de minsten geweest zijn en eenig nadeel geleden hebben. Omtrent gevechten, die, [illegible] 12den zouden [illegible] zich aanzien, dat de meening der monarchalen, dat er op die dagen niets bijzonders is voorgevallen, zal worden bewaarheid.

Don *Carlos* heeft den 14den Durango verlaten, en te Ellorio vernacht. *Cordova* had destijds eene niet onaanzienlijke krijgsmagt, door sommigen op 12000, door anderen op 20,000 man begroot, in den omtrek van Vittoria bij een, *Espartero* met 28 battaillons, tegen over hem in het gebergte; en scheen zijne bewegingen naauwkeurig gade te slaan.

De Christino's hebben bij de schermutseling van Ordunas een gevoelig verlies geleden door het sneuvelen van den kolonel der ruiterij *Elio*.

— Den 25 Maart. Gisteren zijn in de Kamer de discussien begonnen over de concept-wet betrekkelijk de buitengewone toelage voor de geheime uitgaven der politie. De leden, welke zich daartegen verklaarden, deden zulks voornamelijk op grond, dat de politie nooit in staat geweest is het Land of de Regering tegen geheime aanslagen te beveiligen, waarvan de geschiedenis te vele bewijzen oplevere en nog onlangs de moorddadige aanval van *Fieschi* ten getuige strekte. De afgevaardigden, die voor den maatregel spraken, voerden aan, dat, even als het de pligt der Regering was om voor de rust des Lands te waken, ook de Kamer haar daartoe de noodige

middelen moest verleenen. Een der belangrijkste adviezen was dat van den afgetreden Minister *Guizot*, welke meende de politiek van het tegenwoordig Bestuur, die ook de zijne geweest was, te moeten verdedigen tegen het verwijt van te streng te zijn, en van niet met den tijd voor uit te gaan. Hij betoogde, dat de maatschappij misbruik gemaakt had van zekere denkbeelden van vrijheid en dat de Regering vooruit ging, indien zij haar op den weg der waarheid terugbragt, en beweerde, dat, bij de gruwelijkste aanvallen tegen het maatschappelijk bestaan des Lands, het Bestuur zich alleen van wettige en nooit van strenge of geweldige middelen heeft bediend. Deze redevoering, die aan de Oppositie-partij buitengemeen mishaagde, is dan ook met veel warmte door den liberalen Gedeputeerde *Odillon Barrot* beantwoord. Heden zijn deze beraadslagingen voortgezet en geëindigd met het aannemen van het ontwerp met 251 tegen 99 stemmen.

— Men verzekert, dat de betaling der verschenen termijnen van de Amerikaansche schadeloosstelling eergisteren geschied is aan de heeren bankiers *Rotschild*, ten beloop van achttien millioen francs.

— Uit [illegible] dat de afgevaardigden der [illegible] hoofdstad aangekomen waren [illegible] eenige voorloopige bijeenkomsten hadden gehouden, waaruit gebleken zou zijn, dat de Ministers op eene aanzienlijke meerderheid konden rekenen.

— Den 26 Maart. Het ministerie volhardt bij de [illegible] gedusten voor [illegible]

De Pruissische Minister en de Nederlandsche zaakgelastigde houden menigvuldige conferentien met den Russischen ambassadeur.

Het volgende is eene meer breedvoerige opgave van den inhoud van de twee verzoekschriften, dezer dagen bij de Tweede Kamer der Staten Generaal ingekomen, waarvan in een vorig Nr. reeds melding is gemaakt.

Het kollegie van heeren Gedeputeerde Staten in de provincie Noordbraband heeft vermeend aan eenen grondwettigen pligt te beantwoorden door de bezwaren, in strijd met de belangen van de ingezeten van dat gewest, vervat in de bepalingen, betrekkelijk de *novale tienden*, voorkomende in de beide wetsontwerpen, door Zijne Majesteit den 6den December 1835 in het belang van den landbouw aan de vergadering van de Staten-Generaal aangeboden, voor te dragen, en zijne bedenkingen op zoodanige wijze uiteen te zetten, als door het gewigt der zaak wordt gevorderd; ten einde dezelve bij de deliberatien over de bedoelde wets-ontwerpen, betrekkelijk de bevordering van de ontginning van woeste gronden (en uit dien hoofde te verleenen vrijdommen van lasten namelijk) in ernstige overweging mogen worden genomen.

Bij die ontwerpen van wet wordt het beginsel aangenomen, als of de novale tienden op de ter bebouwing ingenomen wordende woeste gronden nog werkelijk bestonden en geheven kunnen worden, of ten minste, dat, door de aanneming der daarin voorkomende bepalingen, een verschil dienaangaande kan geboren worden; aangezien als middel ter bevordering van de ontginning van woeste en onbebouwde gronden onder anderen *een tijdelijke vrijdom van novale tienden*, alsmede *de afkoopbaarheid van dezelve* wordt verleend en toegestaan.

Het regt tot heffing van *novale tienden* wordt alsoo niet stellig bij de voorgedragen ontwerpen daargesteld of hersteld, maar als het ware stilzwijgend op den voorgrond geplaatst en de toekenning van den voorgestelden vrijdom alsoo ondergeschikt gemaakt aan de oplossing der vraag: of het tiendregt in dit Rijk nog bestaat?

Om deze vraag geregeld te beantwoorden, hebben de adressanten het niet ondoelmatig, zelfs noodig geoordeeld, de zaak eenigzins te ontwikkelen en de tiendbelasting van derzelver oorsprong af wat meer van nabij te behandelen.

Ten einde alle verkeerde opvattingen te voorkomen, verklaren de adressanten den gevestigden *tiendeigendom* in geen den minsten twijfel te trekken, maar dat zij alleen willen onderzoeken, of thans nog aan het *tiendregt*, onder de benaming van *novale tienden*, kunnen onderworpen worden die gronden, welke nimmer of bij menschen geheugen *tiendpligtige* vruchten hebben afgeworpen.

Het tiendregt enz.

De toekenning van eenen vrijdom van *novale tienden*, die *30 jaren* zal voortduren, komt de adressanten, onder eerbiedig gezegde, ook zelfs ter bevordering van den landbouw, ondoelmatig voor, en daarenboven naar aanleiding der bepaalde berekening van jaren, als tot onberekenbare moeijelijkheden stof te zullen leveren.

De aanmoediging bovendien tot ontginning van woeste gronden zal aanmerkelijk verflaauwen, door het denkbeeld van weder eenmaal aan de *novale tienden* (die in de provincie Noord-Braband als vervallen beschouwd worden) onderhevig te zullen zijn.

De voorgestelde weder-invoering van *de novale tienden* kan gezien worden of wel als een *gering* of wel als een *aanzienlijk bezwaar* voor den landbouw, in het eerste geval kan het voordeel dat dezelve, na verloop van eene halve *eeuw*, voor het domein of 's Rijks kasse kan opleveren, niet opwegen tegen den nadeeligen indruk dien zulks met opzigt tot het ontginnen van woeste gronden zal daarstellen, noch tegen de twistgedingen, die daardoor dadelijk over de in de laatste jaren tot cultuur gebragte gronden zullen ontstaan; *en in* het tweede geval, behoort zulks beschouwd te worden strijdig aan de bedoeling van het Gouvernement, waaraan te dezen openlijk hulde wordt gedaan en welke de blijkbare strekking heeft de ontginning en de bebouwing van woeste gronden op de meest doelmatige wijze te bevorderen, en van hetwelk de adressanten zeker het denkbeeld niet kunnen, noch mogen veronderstellen, dat men deze bevordering tevens verlangt te doen vergezeld gaan met het voornemen van een *vernietigd Souvereins regt* te doen herleven; eene belasting, welke maar in een gedeelte van het Rijk zal werken, op eene indirecte wijze daar te stellen; vele ingezetenen aan regtsgedingen bloot te stellen; en eindelijk eene gelegenheid te doen geboren worden, die na verloop van eene halve eeuw vele moeijelijkheden moet voortbrengen.

In overweging van dit een en ander; het vermoeden, dat de voormelde bedenkingen, bij het ontwerpen der voorraangehaalde wetten, niet genoegzaam zijn ingezien, en eindelijk de bezwaren, die, door het aannemen der bepalingen nopens de *novale tienden*, zoo als dezelve in voornoemde wetten voorkomen, voor de provincie Noord-Braband in het bijzonder zullen geboren worden, hebben de adressanten gedrongen zich tot de Staten-Generaal te wenden met de eerbiedige bede, deze hunne bedenkingen in ernstige

overweging te nemen, dezelve aan het Gouvernement te willen voordragen, ten einde, bij de deliberatien over de voormelde wetten, alle de daarin voorkomende bepalingen betrekkelijk de *novale tienden*, als zijnde het *tiendregt* als zoodanig afgeschaft, te doen vervallen, of wel door eene bepaling te doen vervangen; dat de ter bebouwing ingenomen woeste gronden, op welke tot heden toe geene tienden geheven zijn, in het vervolg aan geene afzonderlijke belasting, het zij onder de benaming van de voormalige *novale tienden*, *grondrenten* of anderzins, ten voordeele van het Rijk, het Domein, of van derden, zullen onderhevig wezen; en verder die vrijdommen genieten, die bij de wetten, tot bevordering van den landbouw, zullen worden toegekend.

Door *J. Uniken*, en een groot aantal andere eigenaren van hooge veenen, in de provincie Groningen en Drenthe, is een zeer uitgebreid adres aan deze Kamer ingediend, over de vergraving van hooge veenen en dier kolonisatie, houdende tevens eenige bezwaren tegen de wet op den accijns op den turf van den 26sten December 1833.

In de eerste plaats geven adressanten op, waarin kolonisatie in de hooge veenen eigenlijk bestaat, en wat er behoort vooraf te gaan, om dezelve daar te stellen; zij zeggen zulks noodig te oordeelen, uit hoofde men veelal in het verkeerde denkbeeld staat, als of na deze verveening niets dan moerassen en waterplassen overblijven, daar, integendeel, na het afgraven van het veen, de ondergrond zeer geschikt is, om, met aanwending van de noodige vlijt, tot vruchtbaar land te worden hervormd.

Ten tweede betoogen zij het nuttige van deze beweging en de daaruit te ontstane kolonisatie, en wel op grond, dat dezelve niet alleen wordt daargesteld zonder bezwaar van de Schatkist, maar integendeel tot groot voordeel van dezelve, ten gevolge van de bijdragen in de belastingen op de consumtive middelen, door de arbeidende [illegible], en terwijl de bevolking daardoor zeer wordt uitgebreid; zij beroepen zich hieromtrent op de schoone kolonien het Hoogezand, Sappemeer, de beide Pekel-A's, Wildervank en Veendam, welke sedert het begin der 17de eeuw uit woeste gronden in de schoonste dorpen zijn herschapen, eene bevolking tellende van ruim 27,000 zielen.

Adressanten schrijven de groote opkomst dezer veen-kolonien voor een groot gedeelte toe aan de aanmoediging en ondersteuning van wege de hooge overheid steeds genoten, ten bewijze waarvan zij onderscheidene publicatien en resolutien, door stedelijke en gewestelijke besturen, vóór den jare 1795 genomen, aanhalen, waarbij vrijdom van onderscheiden impositien en contributien, ten behoeve der turfveenderijen en kolonien werden verleend.

Eindelijk betoogen adressanten, dat, in plaats van de kolonisatie te bevorderen, de wetten op de brandstoffen, en speciaal die op den turf, in derzelver uitvoering en toepassing, dezelve tegenwerken, en zelfs het bestaan van den veenboer ondermijnen, daar dezelve niet den consumateur, maar den verveener treffen, hetwelk zeker het doel des wetgevers niet zal geweest zijn.

Zij vinden inzonderheid groot bezwaar in de bepalingen van art. 6 en 13 van de wet van den accijns op den turf, van den 26sten December 1833, die bij derzelver toepassing voor den verveener en de kolonisatie zeer nadeelig en hinderlijk zijn.

Adressanten vermeenen, dat de steenkolen niet in evenredigheid van den turf belast zijn, waardoor het gebruik van dezelve zeer toeneemt, tot schade van het inlandsch product.

Adressanten eindigen met het verzoek dat het de Staten-Generaal behage, om bij de deliberatie over de wetten op de aanmoediging der uitginning van woeste gronden en verdere landverbetering, zoo mede op eenige door de ondervinding, als nuttig aangeduide wijzigingen in belastings-wetten, op dit adres in het belang van hun vak van vaderlandsche industrie zoodanige gunstige reflectie te nemen, als H. Ed. Mog. zullen vermeenen te behooren.

„Daar deze verzoekschriften betrekking hebben tot thans in deliberatie zijnde wetten, zoo stelde de Commissie voor dezelve, ter inzage der leden, ter griffie te deponeren." — Dit voorstel is aangenomen en het drukken van het verslag gelast.

MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN,
PROVINCIE DRENTHE.
AANBESTEDING.

Op dingsdag den 5den April des jaars 1836, des middags te 12 ure, zal, onder nadere approbatie, door den Gouverneur der provincie Drenthe, of, bij deszelfs absentie, door een der leden van de Gedeputeerde Staten, en in bijzijn van den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat, in de provincie Drenthe, aan het lokaal van het Gouvernement te Assen, worden aanbesteed:

Het maken van een rijweg van verbrijzelde keijen in de aarden baan van een gedeelte des grooten wegs der 1ste klasse n°. 1, zijtak n° 2, tusschen Assen en Meppel, bepaaldelijk tusschen het reeds aldus bekloerde gedeelte, onder de gemeente Smilde, tot [illegible] onder de gemeente [illegible], en zulks met de leverantie van alle de voor deze werken benoodigde materialen.

Deze aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het bestek, op hetwelk de bovengemelde aanbesteding zal plaats hebben, zal, boven en behalve aan het lokaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken, en aan dat van het Gouvernement der provincie Drenthe te Assen, ter lezing liggen te 's Gravenhage in de voornaamste logementen, en voorts op alle zoodanige plaatsen alwaar gewoonlijk de bestekken van waterstaats-werken in gemelde provincie ter lezing gelegd worden.

Zullende zes dagen vóór de besteding de noodige aanwijzing in loco worden gedaan, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur van den Waterstaat *A. C. Kros*, te *Assen*.

De Minister van Binnenlandsche Zaken,
VAN DOORN.

PRIJS-COURANT DER NEDERLANDSCHE EFFECTEN.
Amsterdam, den 29 Maart.

Werk. Schuld 2½ pct.	50⅞ a 50¾	Kans-Biljetten. . .	25 a 25¼
Dito 5 pct. . .	102⅛ a 102¼	Amort. Syndicaat .	97¼ a 98

Te Assen, bij C. VAN GORCUM, *Provinciaalen Drukker.*